

ชัยศิลป์ อุดสำหันธ์ : มาตรการทางกฎหมายในการให้ความคุ้มครองนักท่องเที่ยวในธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตร. (LEGAL MEASURES ON TOURIST PROTECTION IN AGRO-TOURISM BUSINESS) อ. ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ร.ศ. ลำเรียง เมฆเกรียงไกร, 199 หน้า.

ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรช่วยสร้างงานและรายได้ให้กับเกษตรกรและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร อันเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของชุมชนในท้องถิ่น การปรับใช้กฎหมายและมาตรการทางกฎหมายให้ความคุ้มครองนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรในปัจจุบันกระจัดกระจายอยู่ตามกฎหมายฉบับต่างๆ ทำให้การปรับใช้กฎหมายให้ความคุ้มครองนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ผ่านมาไม่มีเอกภาพ ประกอบกับสภาพการณ์ในปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังมิได้มีระบบการบริหารจัดการที่ถูกต้องและเหมาะสม เป็นเหตุให้ธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ นำมาซึ่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และเป็นอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้มีคุณภาพและมีความยั่งยืน

จากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลมาทั้งหมดแล้ว แม้ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 เป็นกฎหมายที่นำมาปรับใช้กับการให้ความคุ้มครองนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้ดีกว่ากฎหมายฉบับอื่น แต่กฎหมายฉบับดังกล่าวยังมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับการให้ความคุ้มครองนักท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ดังนั้น ภาครัฐควรบัญญัติกฎหมายเพื่อให้ความคุ้มครองนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรไว้เป็นการเฉพาะ (Sui generis) รวมถึงกำหนดให้มีกลไกในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ การธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศให้มีเอกภาพตลอดจนเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างถูกต้องและเหมาะสม อันเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเป็นการส่งเสริมและสร้างความสมดุลให้กับธุรกิจท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์..... ลายมือชื่อนิสิต..... *Atcabt 9๓๗๕*.....
ปีการศึกษา.....2553..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์หลัก..... *K*.....